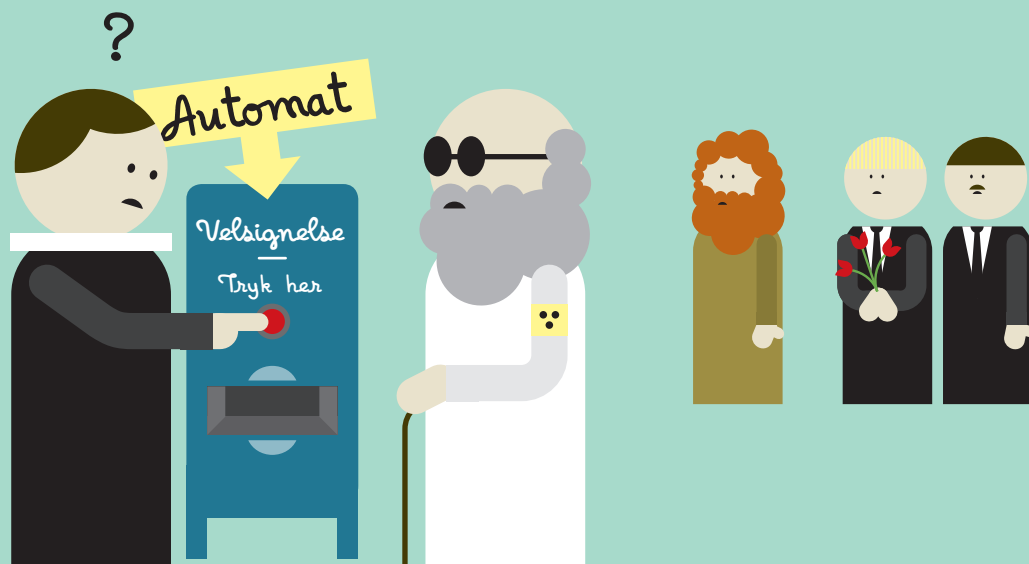

DBI-POSTEN

GUD STOPPEDE ISAK FOR JAKOBS SKYLD!

Er velsignelse bare en magisk handling, som virker automatisk og uafhængigt af Guds løfter og vor lydighed?

s. 08

Immanuel – Gud med os

s. 12

AHA! FILISTÆISK KERAMIK...

→ | Når potteskår bliver til guld

Christian Højgaard Jensen i Israel.

Af stud.theol. Christian Højgaard Jensen

I august tilbragte jeg en uge under Israels brændende sol. Sammen med nogle medstuderende og vores Gammel Testamente-lærere lærte jeg om de gamle ruindynger i Israel. Mange af dem er fra bibelsk tid – altså nogle helt enestående vidnesbyrd om Bibelens troværdighed og et helt nyt indblik i, hvordan livet var på Bibelens tid. Når man først får 'støvet' indtrykkene af, er der faktisk en masse 'guld' at finde, som kan bruges i prædikener og i en artikel som denne!

Hvad potteskårene fortæller

Noget af det allermest nørdede i bibelsk arkæologi er potteskår, men hvis man undersøger disse små keramik-ting grundigt, kan man faktisk identificere folkegrupper og tidsperioder ud fra dem. Desuden viser keramikken 'niveauet' af husholdningen – jo flere farver og mønstre, desto rigere.

Filistrene i Kanaans land brugte keramik, der var meget flot malet med forskellige farver, hvilket var det normale på det tidspunkt (ca. dommertiden).

Et folk af ligeværdige

Men på et tidspunkt, der passer med Bibelens beretning om israeliternes indvandring, kan man se spor efter en ny folkegruppe, der brugte en helt anden slags keramik – nemlig en kedelig, ufarvet keramik. Det viser, at dette folk så på sig selv som et folk af ligeværdige. Keramikken skulle ikke vise forskel på rige og fattige mennesker.

Når vi læser i Bibelen er det tydeligt, at Gud ønskede, at det israelitiske folk skulle være lige. De rige skulle hjælpe de fattige, sådan at der var balance og ikke forskel på værdi. Keramikken understreger dette, for vi kan se, at der rent faktisk var tale om et egalitært (= ligeværdigt) samfund.

Fra potteskår til udfordring

For mig blev alt dette 'keramik-nørderi' en øjenåbner for, hvad det vil sige at være Guds folk – også i dag! Gud ønsker, at hans folk skal være lige – at de rige skal dele med de fattige, sådan at der kommer balance. En ekstrem udfordring i dag, for Guds folk er ikke kun dem i min kirke, men også dem i Afrika, som næsten ikke har til dagen og vejen. Apostlenes Gerninger følger op med nogle klare beskrivelser om, at den første menighed "var fælles om alt" (Apg 4,32). De støvede potteskår blev altså en øjenåbner for, hvad Gud helt konkret ønsker for det folk, der kalder sig Guds folk. Et ønske og et bud om ligeværd – også når det gælder økonomi!

→ | Efter endt bachelorstudium i teologi ved Københavns Universitet (KU) ser jeg nu tilbage på en hverdag, hvor den lille bid gågade mellem DBI og KU udgjorde en central rolle.

PÅ GÅGADEN MELLEML KU OG DBI

Thomas Søvnald på gågaden mellem DBI og KU.

Af stud.theol. Thomas Søvnald

Her vandrede jeg i fem år frem og tilbage fra læseplads på DBI til undervisning på KU og fra KUs kantine til DBIs kaffestue. Alt imens fik jeg vendt de tanker, der blev vakt i undervisningen, og grundet over det mere overordnede spørgsmål: Hvorfor valgte jeg ikke bare at holde mig til ét studiested?

KU og DBI

Det har været vigtigt for mig at være en del af miljøet på KU for at få et kendskab til folkekirkens teologiske strømninger og få kammerater med en anderledes baggrund end min. Med tiden blev mit stamhold fra universitetet dog mere og mere opløst, og jeg kom efterhånden næsten kun på KU for at modtage undervisning. På DBI har jeg gennem alle årene haft et rum for kammeratskab og faglige diskussioner – i kaffestuen såvel som undervisningslokalet.

Form og grænser

Jeg har fået supplerende undervisning på DBI, især i faget 'Ny Testamente', og det er jeg meget taknemlig for. Undervisningen her er langt mere relevant, idet tolkningen af de bibelske skrifter

appliceres på livet som kristen. Man kan ikke være enig i alt, og undervisningen har da også været med til både at forme mig, men også sætte grænser for hvor langt, jeg kan tilslutte mig.

Jeg har især nydt DBIs åbne temadage. Her må jeg rose arrangørerne for at have inviteret bredt teologisk og geografisk til belysning af emner som fx 'lederskab' og 'missional kirke'. Jeg tror, det er vigtigt for et sted som DBI, der har så stærk en tilknytning til sit bagland, at turde lade sig udfordre af andre teologiske og kirkelige strømninger end den luthersk-ortodokse.

Enhed trods uenighed

I løbet af min tid på DBI er det gået op for mig, hvor meget forskerne er uenige om. Det har været godt at opleve, at man lader uenighederne komme frem i lyset og diskuterer dem på en respektfuld måde. For det er mit ønske for DBI, at den ene af instituttets tre kerneværdier, kærlighed til mennesker, må gælde frem for alle uenigheder. Især kærligheden til vore brødre og søstre i Kristus – både "DBlere" og dem, der ikke følger DBIs teologiske kurs.

Jeg vandrer videre på gågaden mellem DBI og KU – og beder om, at vi må nærme os "enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn".

Økonomi | Vi er fulde af taknemlighed over den jubilæumsgave, vi fik i september og oktober! Alligevel mangler vi stadig at indsamle ca. en tredjedel af vores budget i november og december, hvis vi skal undgå at få underskud.

MANGLER 2.3 MIO. KR.

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

En ny generation sat i brand af evangeliet

Det er det, vi vil. DBI blev født af en bibelvækelse i de kristne ungdomsmiljøer i 70'erne. Det er den samme guddommelige gnist, der er drivkraften i DBIs arbejde i dag, og den, som skal få en ny ungdomsgeneration til at brænde for evangeliet. Alle vores nuværende studenter er en synlig bønnehørelse og et tegn på, at Gud stadig

kalder unge til at tjene evangeliets udbredelse.

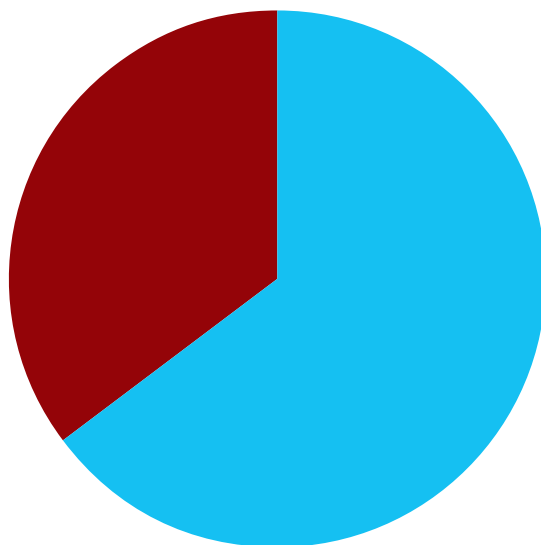
Det er derfor, vi beder om penge

Undervisning, vejledning, samtaler, sparring og forbøn – det er det, vi kan tilbyde vores studerende. For at kunne gøre det bedst muligt, har vi brug for din støtte. Det er en investering i fremtidens bibeltro generation!

Derfor beder vi om en rigtig god julegave! På forhånd tusind tak!

Gaveoversigt 2012

- Indsamlet gavebeløb pr. 31. okt. 2012: 4.360.706 kr
- Manglende gavebeløb nov. og dec. 2012: 2.371.472 kr

husk i forbøn

Bed om/for

- At de studerende må vokse i tro, indsigt og frimodighed
- At DBI får 2,3 mio. kr. i resten af 2012, så vi ikke skal gå ind i 2013 med et underskud
- Frimodighed til at forkynde evangeliet for alle

Tak for

- DBIs venner
- En god jubilæumsgave
- At vi må fejre Guds største gave til os – Jesus Kristus

GENNEM ORD OG HANDLINGER

→ | Det sker, at venner af DBI vælger at lade gaver til en særlig anledning gå til DBI. Det gjorde Henrik Bartholdy bl.a. i forbindelse med sin hustrus begravelse. Vi spurgte Henrik Bartholdy om, hvilke overvejelser, der lå bag.

Af HR-konsulent, Henrik Bartholdy

Alternativ til blomster

Jeg mistede min kone, Hannah, i august måned. Siden diagnosen blev stillet i slutningen af marts, vidste vi, at hun skulle dø af sygdommen, og vi fik en periode, hvor mange ting blev snakket igennem. Blandt andet hendes begravelse. Fra starten var vi enige om, at der skulle være et alternativ til blomster.

Ord og handlinger

Gennem vores 31 års ægteskab var vi fælles om at se vores liv som en gave fra Gud, og særligt i vores år i Københavnerkirken blev vi meget bevidste om, at vi ikke lever for os selv. Vi lever for at tjene Gud og andre mennesker. Både gennem ord og handlinger. Begravelsen skulle derfor gennem sine ord ophøje Gud og tjene mennesker ved at fejre opstandelsen og Guds frelse. Og

samtidig skulle det også være en anledning til at tjene både Gud og mennesker gennem handling.

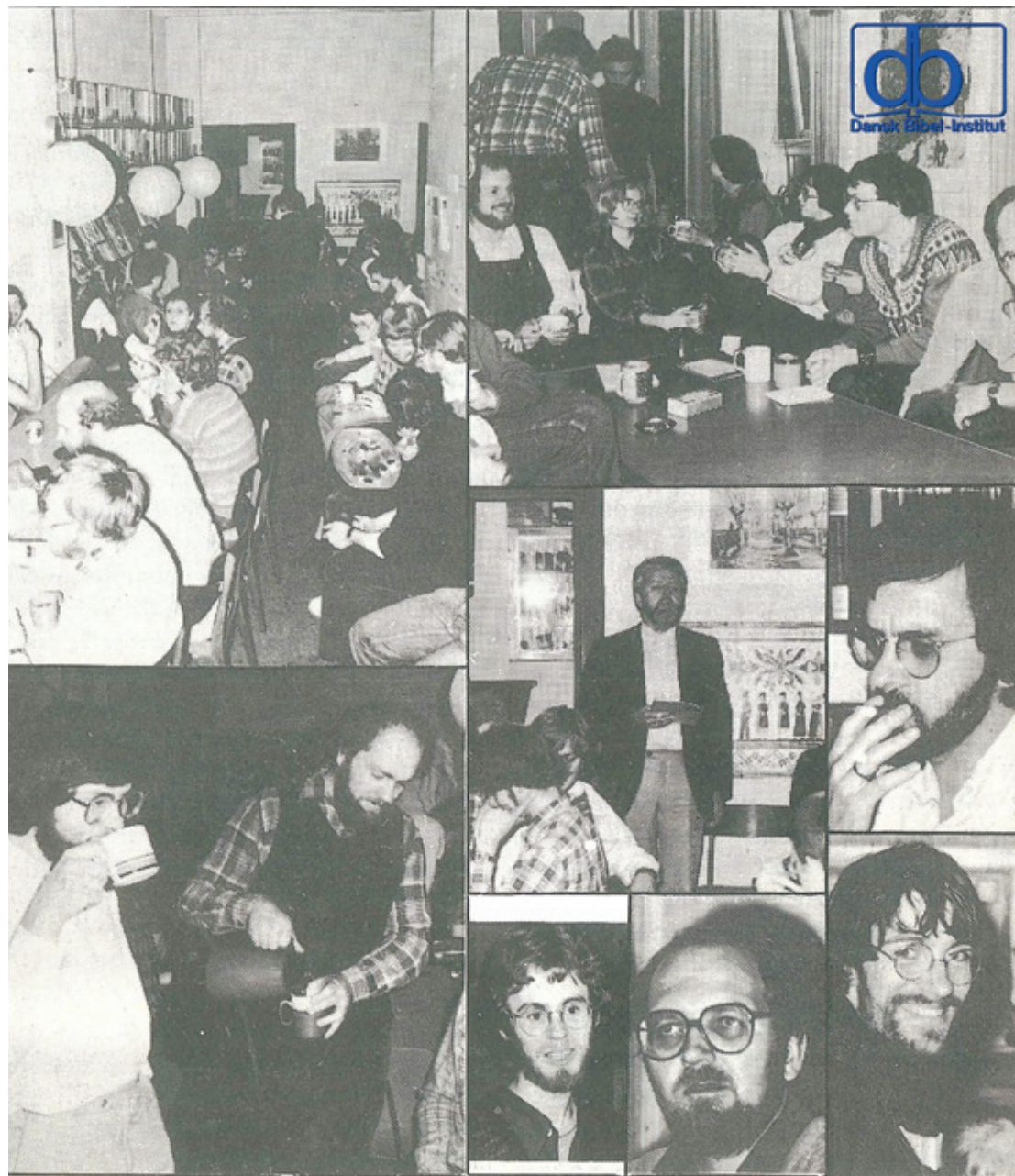
En god tanke

En gruppe fra vores kirke er engageret i et fantastisk arbejde med Alpha-kursus i Anstalten i Herstedvester, og det har vi fulgt, siden det startede. Derfor var det naturligt for os at opfordre folk til at støtte dette arbejde som alternativ til blomster. Men DBIs arbejde var et ligeså naturligt valg. Ikke bare var jeg studerende, styremedlem og ansat på DBI og vi forældre til en kommende studerende, men vi har også gennem mange år nydt frugten af DBIs arbejde i form af solid bibelsk-funderet forkyndelse og sjælesorg. For Hannah var det også en god tanke, at hun efter sin død kunne bidrage gennem andre mennesker. Og så var der for øvrigt også blomster til begravelsen. Smukke tegn på Guds skaberkraft og herlighed.

TAK FOR EN DEJLIG JUBILÆUMSFEST!

→ | Vi takker alle, der deltog ved DBIs jubilæumsfest den 11. oktober 2012 og gjorde dagen festlig og minderig. Se stemningsbilleder fra DBIs 10-års og 40-års jubilæum.

Nåede du ikke med til festen? Se og lyt til jubilæumsforelæsningerne på www.dbi.edu

→ | Er velsignelse bare en magisk handling, som virker automatisk og uafhængigt af Guds løfter og vor lydighed?

GUD STOPPEDE ISAK FOR JAKOBS SKYLD!

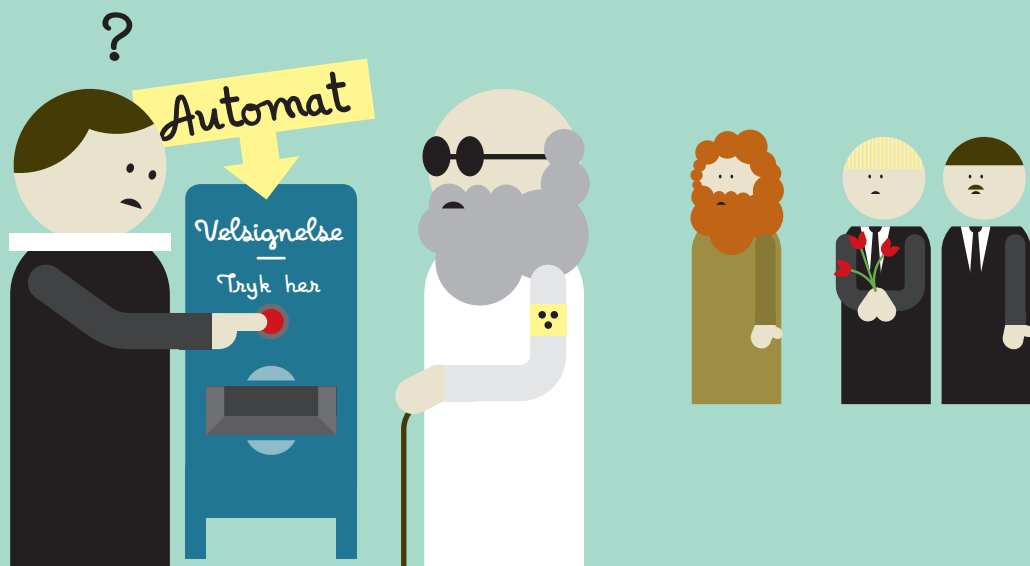

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af teol. dr. Nicolai Winther-Nielsen,
lektor i Gammel Testamente

Kærlighed gør blind – men man bliver godt nok hurtigt seende! Denne ret sarkastiske vits får helt ny mening i den dramatiske fortælling om Isaks velsignelse. Sympatier, antipatier, forældrebindinger og andre store følelser vendes og vrides – endda helt om på vrangen. En lille familie slår revner, og dens skyggesider bliver synlige. Den kærlige Guds omsorg er det eneste, der lyser op i

bedragerier og svigt.

I 1 Mos 27 læser vi om den blinde Isak, der velsigner Jakob i den tro, at han er Esau. Da Isak opdager sin fejltagelse, kan han ikke ændre velsignelsen. Velsignelse er nemlig nøje knyttet til Guds løfter. Ingen kan tiltvinge sig Guds velsignelse, men Gud kan gribe ind og rette op på vore skæverter.

I fortællingen indgår fire personer: Jakob, der styres som en brik i hånden på en mor, der gambler ved at sætte denne absurde forestilling i gang. Så er der det store brød til Esau, som i

begyndelsen bare er en spoleret søn, der altid har været favoriseret af sin far. Esau er tilsyneladende et offer for bedrag, men hurtigt ser man, at han er en skurk, der pønser på hævn og mord. Senere i fortællingen tvinges moderen til igen at tage affære for at redde Jakob fra sin hævnerrige tvilling, Esau. Sidst men ikke mindst er der tvillingernes blinde far Isak. Det er Isaks bedrøvelige forhold til Gud og hans svigt over for familien, som viser sig at være hovedtemaet i fortællingen. Selv om Rebekka er den direkte skyldige ved at være hjernen bag bedraget, ser vi snart, at Gud ville tvinge Isak til at velsigne den rette!

Ansvar og svigt

Fortællingen misforstås, hvis den ikke læses i sin sammenhæng. Familien er nemlig på denne tid præget af, at Esau har giftet sig med to kvinder af fremmed herkomst (26,34-35). Forældrene sørger over, at han ikke har valgt sig én kvinde blandt sine slægtninge. Det viser sig, at Isak ikke bare er gammel og blind, men også døv over for Esaus valg af vantro kvinder, og dermed svigter Isak som familiens overhoved.

Imod Guds vilje

Der er dog også en anden vinkel. Både Isak og Rebekka vidste, at Gud havde forudsagt, at Esau skulle tjene Jakob (25,23) og at Esau selv havde solgt sin førstefødselsret (25,34). Isak bryder dermed direkte med Guds klare vilje og bryder en bindende aftale mellem tvillingerne. Isak er alene ansvarlig for at sætte den onde cirkel i gang ved gå imod Guds forudsigelse og ved at bøje retten. Rebekka tvinges til at handle febrilsk og uovervejende, og dermed bærer Isak en del af skylden for, at hun så snedigt må lege gud med sin stakkels knægt. Jakob selv ved også, at han har fået tilsagt og købt velsignelsen, men selv om han frygter konsekvenserne af moderens

bedrag, spiller han sin rolle i det tragiske drama.

Højdepunktet kommer da den gamle blinde Isak inspireres af lugten af klæderne (27,27b) og af Abrahamsløftet (27,29b; 12,3), og dermed uforvarende kommer til at fuldføre det, som Gud vil, om end på sin egen bagvendte måde. Det er dog også denne blinde gamling, som hurtigt bliver 'seende' i fortællingen. Da han opdager, at Gud har krydset hans planer, vågner han op og er klar over, at Gud har fået sin vilje og har givet Abrahams løfter til Jakob. Endelig indser han, at et menneske hverken kan eller skal ændre Guds planer. Snart får han mulighed for højtideligt at velsigne Jakob og bede om, at det må gå ham sådan, som Gud havde lovet Abraham (28,3-4).

Magisk handling?

Denne dramatiske tekst er blevet taget til indtægt for, at velsignelse er en magisk handling, som virker uafhængigt af menneskers personlige moral eller tro på Gud. Teksten misbruges som et argument for, at Guds velsignelse virker uanset, hvem vi mennesker er, og hvad vi gør. Sådan kan det jo godt se ud for en blind eller en biskop, men det går helt galt, når man konstruerer en automatisk virkende og uomstødelig velsignelse som alibi for, at vi mennesker kan velsigne parforhold, selv om de bygger på synd. Det er nemlig en moderne indlæsning i en tekst, der præcist hævder lige det modsatte: hvad Gud har villet og har bestemt står fast, selv om vi mennesker kan rode os længere og længere ud i et brud med hans ordninger og hans åbenbarede ord.

Gud griber ind

Budskabet er derfor, at Gud ofte lader os få vor egen syge vilje, og vi kan ikke altid forstå hans guddommelige planer. Men vi kan se, at han har styr på tingene og han kan gribe ind for at stoppe os og sætte sin egen vilje igennem. Denne kærlighed gør os virkelig seende!

GØR LIVET

→ | I generationer har vi lært hinanden nødvendigheden af ikke kun at være en ordets hører, men også en ordets gører. Så kommer en amerikansk fyr og siger stort set det samme – og mange bliver kolossalt inspireret af ham. Det er da lidt uretfærdigt.

Han gør evangeliet nærværende på en anden måde, end jeg er vant til, skriver Nicolaj Wibe Nielsen.

Af Nicolaj Wibe Nielsen, missionssekretær i ELM

Fyren hedder Shane Claiborne. Han er en af grundlæggerne af Simpel Way, et kristent fæl-

lesskab, der lever sammen med hjemløse i et af de fattigste områder i det nordlige Philadelphia. Han har arbejdet blandt spedalske hos Mother Teresa i Calcutta, han har besøgt familier i Irak under USAs bombninger og stået for at organi-

sere og også deltaget i en mængde aktioner for at forbedre de hjemløses og fattiges vilkår i USA.

Inspiration og glæde

Jeg har talt med nogle stykker, som har mødt Claiborne. Jeg har selv hørt flere af hans taler på nettet. Og det er underligt, men man bliver hverken træt eller får dårlig samvittighed af at møde al hans inspiration. Jeg har med stor iver læst hans bog *Den uimodståelige Revolution*, og trætheden over al den aktivitet er udeblevet. Hos mig efterlader den bare inspiration og glæde. Hvad er nu det for noget?

Hvor svært kan det være?

Jo, han er autentisk, og han tænder et håb om, at denne verden faktisk allerede kan få del og glæde af evangeliet. Han gør evangeliet nærværende på en anden måde, end jeg er vant til selv at formidle, og som jeg hører det hos andre. Han gør vel i grunden bare det samme, som Jesus gjorde: blander sig i de uretfærdige forhold, som han støder ind i. Han gør virkelig, hvad han tror på. Som en sagde til mig: "Forskellen på ham og så mange af os andre er, at evangeliet ikke bare får konsekvenser for evigheden, men også lige nu og her, hvor jeg lever mit liv i tydelig og konsekvent efterligning af Jesus."

Hvor svært kan det være? Jamen, er det evangeliet at efterligne Jesus, kan man spørge. Evangeliet er vel først og fremmest forsoningen? Ja, og derefter siger forsoneren "Følg mig." Det er det, Claiborne og hans venner har fået så flot fat i.

En udfordring

Nu ved jeg godt, at der er forskel på amerikansk og dansk kultur. Fx er vi danskere nok ikke så impulsive som dem på den anden side af Atlanten. Vi kaster os ikke ud i de helt store projekter, hvis ikke vi ved, om vi kan nå hjem inden aftenmad. Og det er vores udfordring. At vi har vænnet os til den måde at leve på. En måde, som

kan ligge et par kilometer væk fra den måde, der egentlig ville have tjent vores næste bedst. The simple vej: Det enkle liv. Mange af os har slet ikke noget enkelt liv. Tidspresset kan være stort og bekymringerne mange. Opgaverne tunge og ansvar, der tynger. Utilstrækkelighed i forhold til alle forventningerne. Og så er der jo lige det, at hvis det enkle liv også handler om at fravælge nogle goder og lidt hyggelig velfærd, ja, så lader vi lige kurven gå videre til den næste ...

Det bedste til gode

Jeg tror ikke rigtig på det, jeg nu skriver. Og så alligevel. Hvis det er sandt, at Jesus Kristus er i gang med at gøre den nye jord klar til indtagelse (efter hans genkomst), så er det måske på tide at få teltplokkerne op af den fede jord. Sådant at forstå, at når vi alligevel ikke skal være her evigt, hvorfor så lægge os tilrette, som om vi skal være det? Hvorfor ikke bruge udsigten til livet på den nye jord til et lidt "løs-sluppet" liv her, hvor det ikke gælder om at rage til sig, men om at få de andre til at rage mig?

I dagene op til en ferie oplever jeg tit, at meget bliver lidt lettere. For lige om lidt slipper jeg det hele. Er det ikke muligt at tænke sådan om sit liv og hverdag, at når evangeliet rækker mig forvisning om den evige sommerfryd på den nye jord, hvorfor dog så leve selvoptaget, frygtsomt og bekymret her? Når dette liv ikke skal give mig det hele, så har jeg jo så rigeligt overskud til at dele det med andre? For jeg har det bedste til gode.

Det enkle liv

Jeg forstår det som et liv, hvor teorien er blevet til praksis. At efterligne Jesus. At have den samme jordiske "løssluppenhed" som ham. Livet på denne jord er for kort til ikke at være til gavn og glæde for andre. Og evigheden så lang, at jeg nok ikke behøver bekymre mig, om jeg får det hele med. Lev vel. Lev enkelt. Lev for de andre.

IMMANUEL – GUD MED OS

→ | Genfortælling af beretningen om Josef

Af Bodil Skjøtt, generalsekretær i Israelsmissionen

Det var sidst på eftermiddagen. Josef var netop kommet hjem fra arbejde, da det bankede på døren. Han var ikke vant til, at hans kommende svigerfar Joachim kom på besøg. Familierne var blevet enige om ægteskab mellem ham og Joachims unge datter, Maria. De havde aftalt brudepris og andre formelle ting, så hvad mon Joachims anliggende var? Det var næppe et høflighedsvisit.

Selv om der ikke var megen kontakt mellem ham og Maria – ja, faktisk var der ingen – så kendte Josef godt til, at Maria havde besøgt sin slægtning, Elisabeth, i Judæa. Det var trods alt ikke hver dag nogen fra Nazareth rejste til Judæa, og større var landsbyen heller ikke, end at alle var velinformerede om det meste. Var der mon sket noget på den tur, som kunne forklare Joachims besøg?

Et dilemma

Josef ville aldrig have gættet, hvad der den eftermiddag bragte hans svigerfar til huset. Nu var Joachim gået, og Josef sad tilbage med en nyhed, han slet ikke kunne forholde sig til. Joachim havde nemlig fortalt, at Maria, hans kommende hustru, var gravid. Mere end 3 måneder henne, og snart ville også resten af landsbyen vide det. Hvilket dilemma! Hvad skulle han vælge, når han både skulle tage hensyn til sig selv, sin egen samvittighed – og sit omdømme, men også Maria. Han vekslede mellem skuffelse, vrede, forvirring og tvivl.

Han kunne vælge rettens vej, som vel var den vej et retskaffent menneske som han måtte gå. Sandheden måtte frem; at han ikke var far til Marias barn. Forbindelsen måtte brydes, brudepengene betales tilbage. Han selv ville stå rensat, om end ikke uden skrammer, og Joachim måtte se, hvordan han fik løst sit og datterens problem.

Han kunne også vælge at gå mindre offentligt

til værks; bryde forbindelsen i tavshed på nær et par vidner. Han ville miste pengene, og mistanken om, at han ikke helt var uden skyld, ville nok hænge ved. Men måske var det mest skånsomt for Maria og i hvert fald billigst for familien.

Uden frygt

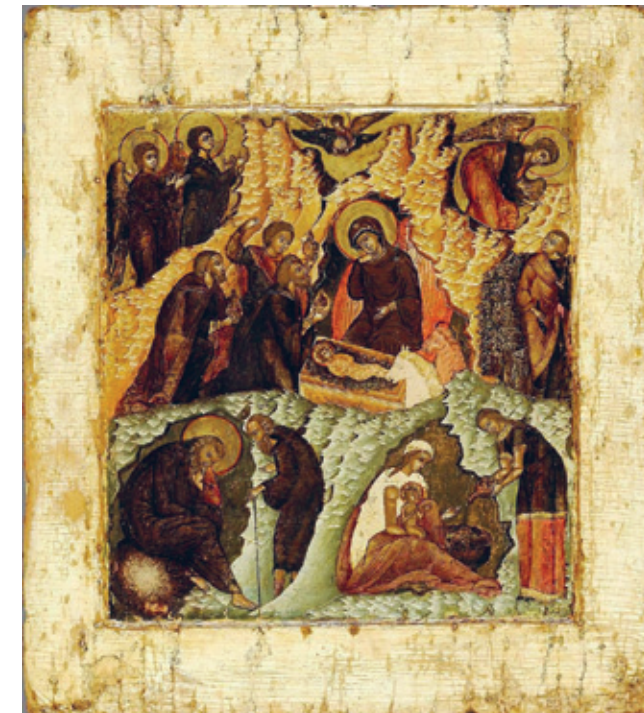
Længere nåede han ikke i sine overvejelser, før trætheden overvældede ham, og han faldt i søvn. Men selv i søvne slap han ikke ud at sit dilemma. Og dog – for i drømmen så og hørte han en engel, som tiltalte ham som Josef Davids søn. Englen mindede ham om, at han var søn af en konge, selvom han ikke syntes, der var megen kongestatus over hans liv netop nu. Men det var jo sandt nok. Han var af Davids slægt. Englen bad ham gøre to ting: Være uden frygt og gifte sig med Maria. Men de to ting modsagde jo hinanden? Giftede han sig med hende, måtte han frygte ikke blot naboers reaktion, men vel også især Guds?

Alligevel vågnede han op og gjorde, hvad englen i drømmen havde sagt, at han skulle gøre. Han opsøgte Joachim, fortalte om sin drøm og om, at han ville gifte sig med Maria – på trods af alt – også den tvivl, han ikke helt kunne sige sig fri for.

Status, hjem og en titel

Brylluppet blev holdt, lidt før planlagt måske, og foruden brudeprisen, vidste Josef med sig selv, at han ville give Maria og det barn, hun ventede, en dreng var det, tre ting:

- En retmæssig status. Barnet ville ikke blive født uden for ægteskab – uanset hvordan han var undfanget.
- Et hjem, hvor han kunne vokse op i tryghed – så vidt det stod til Josef.
- En titel. Ved at gøre drengen til sit barn gjorde han ham også til en Davids søn. Og det skammede han sig i hvert fald ikke over.

Gud med os

Alt dette mindede Josef sig selv om, da han et halvt år senere og flere dagesrejser fra Nazareth sad i Betlehem – og det gjorde ham godt. På grund af Kejser Augustus' befaling om folketælling havde han og Maria været nødt til at rejse, og mens de var i Betlehem, kom tiden, da Maria skulle føde.

Det var ikke fordi jordmoderen og de andre kvinder havde skubbet ham væk og gjort ham overflødig. Det var heller ikke, fordi Maria var henvist til at føde i en stald, da alle gæsterum i byen for længst var optaget. Men det, som hans bekymring og tanker kredsede om var, at han jo

ikke var barnets far, og at han aldrig blev det, selv om han gav drengen både status, tryghed og et familienavn.

Når folk i Nazareth senere ville omtale drengen som "Josefs søn", så var det på sin vis rigtigt. Men det var ikke alt, hvad der var at sige om Jesus, som drengen blev kaldt. Og slet ikke det vigtigste. For hvem andre end Josef vidste, hvad englen havde sagt om barnet? Han huskede sin tvivl og sit dilemma. Men det, der overskyggede både tvivl og dilemma var englens ord: Immanuel – Gud med os! De gjorde ham godt – også selv om de var sagt i en drøm.

NYT FRA STYREMØDET D. 27. OKTOBER 2012

Af formand for DBIs styrelse Christian Jensen
og rektor Børge Haahr Andersen

Både i DBIs bagland og i den offentlige kirkelige debat har man siden maj måned diskuteret emnet Guds forsyn. Anledningen i maj var en udtalelse i Tro og Mission af lærer Peter Olsen. Der er formuleringer i denne udtalelse, som Peter Olsen senere offentligt har beklaget og præciseret.

DBIs lærerråd har i et forskerseminar samt ved et lærerrådsmøde i oktober givet sig tid til en grundig drøftelse af emnet. Også blandt DBI-lærere er der forskellige måder at formulere paradokset mellem Guds almagt og det onde på. Styrelsen tog en grundig drøftelse af emnet og konklusionen var, at der på DBI er plads til

at have forskellige synspunkter, men også, at det kræver stor varsomhed at formulere sig om emnet. Desuden gav styrelsen lærerrådet opbakning til at arbejde videre med emnet inden for rammerne af Bibel og bekendelse. Lærerrådet planlægger en offentlig temadag om emnet i november 2013.

Peter Olsens første ansættelsesperiode som halvtidsansat i dogmatik udløber til 1. april 2013, men forlænges med 3 år, blandt andet takket være en særindsamling i DBIs bagland.

Jørgen Sejergaard har siddet i DBIs styrelse i to omgange, men har valgt at stoppe efter dette styremøde. Styrelsen siger tak til Jørgen for en lang og engageret indsats.

I september 2012 indtrådte cand.theol. og tidligere studenterrådsformand Filip Osmundsen i styrelsen som nyt medlem.

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf: 4826 5600

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Bibelske rejser 2013

Israel - forårsrejse	6.4, 8 dg.
Tyrkiet - i apostlenes fodspor	16.9, 10 dg.
Israel - rundrejse m. Samaria	29.9, 11 dg.
Grækenland - i Paulus' fodspor	5.10, 9 dg.
Israel - klassisk rundrejse	12.10, 9 dg.

Se flere rejser på vores hjemmeside

Bestil katalog - udkommer 10/1
75 92 20 22
fxr@felixrejser.dk

LoyaltyPlus+

"EN MÅLING ER BEDRE END 1.000 MENINGER"

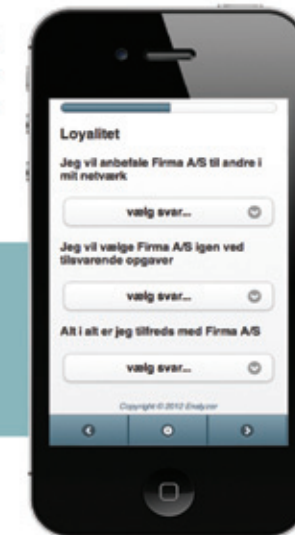
Kundetilfredshed

Loyale og tilfredse kunder er trofaste, og de anbefaler uopfordret din virksomhed videre til andre. Indsigt i dine kunders tilfredshed og hvordan den opbygges er helt afgørende for en profitabel og bæredygtig forretning. Kontakt LoyaltyPlus for hvordan det kan gøres i netop din situation.

Medarbejdertilfredshed

Tilfredse medarbejdere er engagerede og yder gerne en ekstra indsats. De taler godt om virksomheden og anbefaler den til andre. Få indsigt i hvordan det står til hos dig, og hvilke tiltag der vil have den største effekt. Kontakt LoyaltyPlus for hvordan det kan gøres netop i din situation.

Reference udpluk:

Akademisk Boldklub, DTU, ICM* ArSiMa, KurerXperten,
Nordvestkirken, Polaroi, SFG.dk

LoyaltyPlus+ | Hovmarksvej 68 | DK-2920 Charlottenlund
T: +45 40 84 44 41 | M: kim.hjermind@loyaltyplus.dk | W: www.loyaltyplus.dk

POST

PP DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

aktuel kommentar | I vor tids pluralistiske samfund er der mange opfattelser af, hvad der er normalt, men også stor skepsis over for grænsedragninger, der 'gør' noget unormalt

NÅR NORMALITETEN RYKKER

Af Kristian Mogensen, missionslærer på DBI

Igen skildrer TV-serien Matador industrisamfundets fremvækst og opbrud fra enighed om roller, dyd og moral. Siden Matadors dage har en strøm af teknologiske, biologiske og medicinske nyopdagelser, sammen med juridisk tilpasning, radikalt ændret normaltilstanden i hjem og samfund. For godt 50 år siden kom p-pillen og senere fri abort. Forhold, der har ændret børnetal pr. familie, seksuel adfærd uden for ægteskabet og opfattelsen af retten til at bestemme over et liv.

Vi er på vej derhen, hvor biologiske fakta ikke må tages for absolut, men hvor børn og unge skal vælge, om de vil være drenge eller piger - og om de er til drenge eller piger.

Mange mener, at normalitet

og normer er henholdsvis individuelle og demokratiske flertalsstørrelser. En idéhistoriker kommer i dag godt af sted med på offentlig TV nedladende at sige til præsten, der underviser konfirmander om Jesu død, opstandelse og den kristne forståelse af frelse: "De ved jo godt, at det kun er nogle menneskers fortællinger". Denne og lignende trospostulater bliver uimodsagt slugt som almene fakta.

Som kristne er vi kaldet til at møde en individualiseret normalitetsforståelse med hengivende lydighed til Kristus og kærlighed til mennesker. Demokratiserede påstande og normer skal vi udfordre med levet liv og saglige argumenter, der sandsynliggør det bibelske budskabs troværdighed.

månedens citat

Fremtiden er noget, ethvert menneske når med en fart af tres minutter i timen, hvad man end gør og hvem man end er.

C.S. Lewis